

CARLES BELLSOLÀ: Ferro i Prunes (4 poemes)
Traducció al castellà per Jordi Virallonga

PAISATGES I FIGURES

Tota la tarda l'he passat
mirant els nens com juguen
(a sota casa hi ha una escola
de primària).
No he retrobat la meva infància
ni vull reconvertir-me en pedagog;
els nens, en realitat,
em diuen poca cosa.

La mestra té unes cames molt boniques

PAISAJES Y FIGURAS

*Me he pasado la tarde mirando
a los niños jugar por la ventana
(debajo de casa hay una escuela
de primaria).
No me he reencontrado con mi infancia
ni quiero convertirme en pedagogo;
los niños, en verdad,
no me hacen mucha gracia.*

*Las piernas de la maestra
son preciosas.*

PREU DE MERCAT

Per tu he abandonat el meu hort.
Vaig renunciar al dominó
i a les mongetes,
ja no duc mai camises negres,
m'he enredat amb un préstec
al vint per cent,
m'empasso el menjar japonès,
i m'he tornat un gran entès

en Nouvelle Vague.

Tant se val.
El que jo vull és mossegar-te
les mamelles.

PRECIO DE MERCADO

*Por ti abandoné mi huerto.
Renuncié al dominó
y a las judías,
ya nunca llevo mis camisas negras,
me he entrampado en un crédito
al veinte por ciento,
me trago la comida japonesa,
y me he vuelto un experto
en Nouvelle Vague.*

Qué más da.

Lo que quiero es morderte

las tetas.

VITA NUOVA

Encara vaig a sopar al Poble Sec,
de tant en tant,
i hi ha el mateix cambrer gallec
(em pregunta per tu
i em convida a un orujo).
Compro castanyes pel carrer,
me les menjo jo totes,
vaig els divendres al mercat,
i després a berenar,
amb les bosses encara.

(He vist un altre cop *L'argent de poche*,
que ens agradava tant,
no sé per què.)

Faig el mateix que fèiem junts:
no és ben bé igual,
però no haig de dir mentides
ni sentir-les.

VITA NUOVA

*Sigo yendo a cenar al Poble Sec,
de vez en cuando,
y aún está el camarero gallego
(me pregunta por ti
y me invita a un orujo).
Compro castañas por la calle,
me las como yo todas,
voy los viernes al mercado,
y luego a merendar,
todavía con las bolsas.*

*(He visto otra vez L'argent de poche,
que tanto nos gustaba,
no sé por qué razón.)*

*Hago lo mismo que hacíamos juntos:
quizá no exactamente,
pero no he de decir mentiras
ni he de oírlas.*

BEATUS ILLE

He tornat al meu hort.
Les veïnes ultrapassen els vuitanta
i els seus homes són uns mestres consagrats
del dominó.

Fora problemes:
quan no m'ocupo dels tomàquets,
perdo el temps amb el futbol
o em torro al sol,
i els assumptes de la libido
els resolc a base de palles.

He tornat al meu hort
i m'hi estaré
fins que sigui, un cop més, inevitable
tornar-se a embolicar amb les coses
dels collons
i amb tot allò tan complicat
que ve després.

BEATUS ILLE

*He regresado a mi huerto.
Las vecinas ya pasan los ochenta*

*y sus hombres son sabios consagrados
del dominó.*

*Fuera problemas:
cuando no estoy por los tomates,
pierdo el tiempo con el fútbol
o me aso al sol,
y los asuntos de la libido
los soluciono a base de pajas.*

*He regresado a mi huerto
y allí me quedaré
hasta que vuelva a ser inevitable
complicarse otra vez con las cosas
de los huevos
y con todo
lo que viene después.*